בס"ד
"הדף היומי לתולדותינו"

יום א', כ' בתמוז תשס"ו (16 ביולי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

לפני כמה ימים, בדברים שהבאנו על אודות שמות יישובים מסויימים ש**וועדת השמות הממשלתית** ניסתה לכפות שינוי עליהם, הוזכר היישוב **'זרעית'** (זרעית (כפר רוזנוואלד) - שם המושב בצפון הארץ היה זרעית ושונה לכפר רוזנוואלד על שם התורם שהובטח לו כי היישוב ייקרא על שמו...) נודה לכם שבשעת כתיבת השורות, לא הכרנו את היישוב ולא ידענו בדיוק היכן נמצא. חלפו אך שעות מעטות, וכל הארץ ידעה את מיקומו של זרעית, שפתאום מצא את עצמו מטרה לירי טילי קטיושה...

ובכך, בשעה זו שנראה יותר ויותר שאנחנו נמצאים שוב במלחמת הקוממיות – סיפור בהמשכים – ראינו לנכון להעלות על הדף דברים המחזקים את הזיקה של עם ישראל לארצו. אך, לפני-כן, הקדמה מעניינת:

בשיחה שערכתי עם זוג לפני כמה שנים, אמרו לי כי כאשר זכו ללדת את ילדיהם, העדיפו לערב את הוריהם בהחלטה על השמות שיש לתת לרכים הנולדים. כאשר הבעתי פליאה במחשבה זו, באומרי כי זו פעולה שהורים בד"כ מאד "מחזיקים לעצמם", כביטוי לעובדה כי הם עכשיו יחידה עצמאית מהוריהם, ולקרוא שם לדור הבא הוא פרבילגיה שמורה 'בקנאות' להורים עצמם. הם לא התווכחו אתי, אלא פשוט הבהירו שבהשקפה היהודית, כל דור שרחוק יותר ממעמד הר סיני, יש בו מידת 'רוח הקודש' פעוטה יותר. משום כך, לדעתם - להורים (של הורי הילד) יש יכולת טובה יותר להבחין באופי הפנימי של התינוק ולדעת איזה שם יכול להיות מתאים יותר.

עדיין התפלאתי, ושאלתי אם זו הדעה הרווחת ב'חוגים שלהם' (זוג חרדי היו). אמרו 'לא', אך כך הם מרגישים.

על רקע זה, המאמר הבא המגלה את הרגשות הפנימיים של מדינה שבזו השעה ניתנת לה לראשונה במשך 2000 שנה הזכות לקרוא ליישובים החדשים שלה שמות.

בין מקרא לציונות:

סר לואיס נאמייר, בן דורו של הרצל, אמר פעם שהטרגדיה של העם היהודי היא שליהודים יש יותר מדי היסטוריה ומעט מדי גאוגרפיה. עם התממשות חזונו של הרצל להקמת מדינה יהודית, חל שינוי במצבו הגאוגרפי-היסטורי של העם היהודי, ושינוי זה השתקף בין השאר בשמות שניתנו ליישובים שנוסדו בעשור הראשון לקיום המדינה.

העשור הראשון בתולדות מדינת ישראל מעורר כיום עניין רב במחקר, משום שבו נתעצבה דמותה של המדינה בכל התחומים. העשור הראשון התחיל עם הכרזת העצמאות ומלחמה, והסתיים בכניסה לחיי שגרה של מדינה ריבונית. מיד עם הכרזת העצמאות, פתחה המדינה הצעירה את שעריה לכל יהודי העולם, והארץ הוצפה באחת בעלייה גדולה. מאות אלפי עולים נהרו ובאו אליה מארבע כנפות תבל וגרמו לתנופת התיישבות שהארץ לא ידעה כמותה מאז ראשית ההתיישבות הציונית בארץ-ישראל ועד היום הזה, ושספק אם נודעה דוגמתה בתולדות העולם כולו. הגל הגדול של ההתיישבות התחיל תוך כדי מלחמת העצמאות, ודעך בתום העשור הראשון...

[בע"ה, ההמשך יבוא בדף של מחר]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון** בשבת
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים וחודש טוב לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל